

מ"ת 3752/06/18 - עודד כהן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

מ"ת 3752-06-18 מדינת ישראל ואח' נ' כהן (עצור בפיקוח)
תיק חיצוני: 256758/2018

מספר בקשה: 34

בפני	כבוד השופטת הגר אדרי
מבקש:	עודד כהן (עצור בפיקוח)
נגד	
משיבה:	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצר באיזוק אלקטרוני, כפי שנקבעו בהחלטתי מיום 9/7/18.

ב"כ המבקש מבקש להורות על הסרת האיזוק האלקטרוני בשל תכלית חשובה.

דיון קודם בעיון חוזר בתנאי מעצר באיזוק אלקטרוני התקיים ביום 11/11/18 וניתנה החלטה מפורטת.

ב"כ המבקש חזר על בקשתו והוסיף כי המשיב מצוי בתנאים מגבילים, תקופה של חצי שנה וכי הוא סבור שיש להיעתר לבקשה בשל חלוף הזמן האמור. ב"כ המבקש ציין, כי לא נרשמה כנגד המבקש כל הפרה בתנאי האיזוק וכי המסוכנות הנשקפת ממנו פחתה בהתאם.

ב"כ המבקש הפנה לעברו התעבורתי של המבקש וציין כי מדובר בעבירות ישנות וכי ביחס להרשעה אחת בגין תאונת דרכים, ציין כי ביהמ"ש המחוזי קבע כי למעשה מדובר היה בתאונת דרכים של סטייה מנתיב ללא פגיעות גוף.

באשר לתאונת הדרכים האחרונה בה הורשע, בגינה נדון למאסר, טען כי תלוי ועומד ערעור בביהמ"ש המחוזי, כאשר שמ"ב המליץ לשלב את המבקש בקבוצה טיפולית והמשך הדיון נקבע לחודש אפריל 2019. ב"כ המבקש הפנה לעובדה כי הממונה על ע"ש מצא את המבקש מתאים לרצות עונש בע"ש

והפנה לעובדה כי חלה החמרה במצבו הרפואי, תוך הצגת מסמכים בנושא.

בהמשך ציין ב"כ המבקש כי גרושתו של המבקש ואם בנו, חולה במחלה וכפי הנראה צפויה להתחיל לעבור הקרנות.

ב"כ המבקש טען כי מדובר במבקש שזוהי לו הפעם הראשונה שמוחסת לו עבירה של נהיגה בזמן פסילה, כי המבקש לקח אחריות, הודה וקידם את התיק העיקרי שעומד כנגדו והפנה לפסיקה על פיה במקרה דומה, אדם בעל עבר תעבורתי מכביד שוחרר.

ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה, הפנתה להרשעותיו הקודמות של המבקש ולעובדה כי בניגוד למה שטען ב"כ המבקש ובהתאם להרשעות הקודמות של המבקש, נמצא כי הורשע בעבירות של נהיגה בקלות ראש, נהיגה שלא בכביש וסיכון חיי אדם.

ב"כ המשיבה הפנתה לפרוטוקול קודם מיום 11/11/18, שם פרט ב"כ המבקש את מצבו הבריאותי של המבקש, שהיה ידוע עוד בשלב בו הוחלט על מעצרו והפנתה לתסקיר שמ"ב מיום 20/6/18, בו התרשם שמ"ב ממבקש שנזקק לגבולות ברורים.

עיון בהרשעות הקודמות בתעבורה של המבקש מעלה, כי המבקש אוחז ברישיון משנת 1980 ולחובתו 62 הרשעות קודמות לפיהן בין היתר: הרשעה אחרונה בגין גרימת מוות ברשלנות - עבירה משנת 2014 בה נגזר דינו בשנת 2017 ותלוי ועומד ערעור על רכיב המאסר בפועל, הרשעה לפני כן בגין גרימת תאונת דרכים, נהיגה בקלות ראש וסטייה מנתיב נסיעה - עבירה משנת 2014 בה נגזר דינו בשנת 2017,

2 הרשעות לפני כן, בגין שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית - הרשעות משנת 2013 ו 2010

ו-2 הרשעות נוספות, בגין גרימת תאונות דרכים, תאונה ראשונה משנת 2002 בה נגזר דינו בשנת 2007 ותאונה שניה משנת 1997 בגינה הורשע בשנת 1998.

עברו התעבורתי של המבקש מכביד. התנהלותו בדרכים מסוכנת ומסכנת. ריבוי תאונות הדרכים בהן הורשע המבקש ובכלל זה הרשעה בתאונת דרכים שגרמה למות אדם, מעלה את רף המסוכנות הנשקפת מהמבקש ומצביע על יחסו לחוקי התנועה.

בהתייחס לפסיקה שהציג המבקש, בעמ"ת 29334/04/12, בשונה מהמקרה שבפנינו, המדובר על אדם שנעצר לבדיקה ואגב כך נמצא כי הינו בלתי מורשה לנהיגה. אין פירוט באשר להרשעותיו הקודמות ולא ניתן להסיק כי מדובר במקרה דומה בו ניתן להסתפק בתנאים מגבילים.

באשר למסוכנות הנשקפת מן המבקש אפנה בנוסף להחלטת כב' הנשיאה, השופטת ר. יפה-כ"ץ

בעמ"ת 23212-06-18 מיום 12/6/18 שם קבעה כי: **"מסוכנות זו נלמדת לא רק מ-62 הרשעות התעבורה הקודמות העומדות לחובתו ולא רק מחמש תאונות הדרכים בהן היה מעורב עד כה אלא אולי בעיקר מגזר הדין האחרון בעניינו עת הורשע בנטילת חיי אדם במסגרת תאונת דרכים. לא חלפו 3 חודשים והעורר הפר לכאורה את האמון שניתן בו עת עוכב ביצוע עונש המאסר בעניינו ונמצא שהוא נוהג למרות הפסילה הארוכה בעניינו".**

עוד אפנה להחלטת כב' השופט גד גדעון בעמ"ת 26943-08-18 מיום 15/8/18, שם קבע בערר שנסב על החלטה מיום 9/7/18 להמשך מעצרו של המבקש באיזוק כי: **"הדבר גורר עילת מעצר של מסוכנות בדרגה גבוהה על רקע עברו התעבורתי של העורר...יש חומרה ומסוכנות העולים נוכח הנהיגה בפסילה לכאורה זמן כה קצר לאחר שנגזר עונשו של העורר, וככל שלא תתקבל גרסתו הרי שלא היה בעונש שנגזר עליו, ובערעור התלוי ועומד,**

כדי להרתיעו מלשוב ולעבור עבירה. מכלול הדברים מעלה מסוכנות שמצדיקה את התנאים שנקבעו, מה גם שנקבעו בהסכמה".

לטעמי, מדובר במסוכנות, אשר אך ובשל משך הזמן שעבר, בו מצוי המבקש בתנאים מגבילים, איננה מתפוגגת. המבקש עשה מהלך מבורך והצטרף זה עתה לקבוצת טיפול אולם, עדין אין רשמים לגבי ההשפעה של הקבוצה ועל ההליך הטיפולי אותו המבקש עובר שם.

ב"כ המבקש הציג סיכום ביקור רפואי מיום 20/1/19 ממנו עולה, כי בדיקת דם מגלה אנמיה קלה ובדיקת RT-PCR נמצאה לא תקינה והומלץ על המשך פיזיותרפיה הפעלתית והליכה מספר פעמים בשבוע וביצוע בדיקות חוזרות, שלאחריהן ישקלו המשך הטיפול.

המסמך הרפואי מגלה כי ההמלצות הרפואיות לגבי המבקש לא השתנו.

עוד צירף ב"כ המבקש מסמכים באשר למצבה הרפואי של גרושתו, הגב' מימוני רונית:

1. הפניה "לניתוח מקומית" כהגדרתה. בהפניה זו מפורט כי הגב' מימוני עברה כריתה של נגע שהיה ממוקם בקרקפת לפני כחודשיים, הומלץ על ביצוע בדיקות אולטרה-סאונד והפנייה לשקול טיפול משלים בהקרנות. עוד מפורט כי, נתגלה נגע נוסף, אשר יש צורך בביצוע ביופסיה בגינו.

2. מסמך הזמנה לניתוח ע"י כירורגיה פלסטית למועד שחלף. במסמך זה, בהוראות לניתוח, נרשם כי על המוזמנת לשריין 2-3 שעות לפעולה הניתוחית הכוללים: המתנה לפני הניתוח, זמן הניתוח והחלמה שלאחר הניתוח.

בהתייחס לסעיף 22 לבקשת ב"כ המבקש, לא מצאתי תימוכין לכך שגרושתו של המבקש "נזקקת לטיפולים ארוכים תקופים ומתישים".

לאחר עיון נוסף בהחלטות בית משפט זה מיום 10/6/18, 1/7/18, עיון בהחלטות בית המשפט המחוזי באשר למבקש זה, החלטתי בבקשה לעיון חוזר אך ומיום 11/11/18 ושמיעת טיעוני הצדדים כעולה מפרוטוקול הדיון ביום 30/1/19, לא מצאתי מקום להיעתר לבקשה לעיון חוזר.

לטעמי, לא חלף זמן מספיק בכדי שניתן יהיה להידרש לבקשה לשינוי התנאים בהם נמצא המבקש. כפי שכבר קבעתי, אך לפני פחות מ-3 חודשים, עוד לא הבשיל הזמן ליתן במבקש את האמון הנדרש כדי לאפשר ביטול האיזוק האלקטרוני.

המבקש מצוי במעצר באיזוק אלקטרוני מיום 9/7/18 ואין במשך תקופה זו לבדה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו.

המסוכנות הנשקפת מהמבקש עצמו ומהמעשים המיוחסים לו היא גבוהה ביותר.

התנאי הבסיסי להיעתר לבקשה לביטול האיזוק האלקטרוני והסתפקות בתנאים מגבילים בדמות מעצר בית לילי תוך הגדלת הערבויות, כפי שמבוקש על ידי ב"כ המבקש, הוא יכולתו של בית המשפט לתת אמון במבקש, שלא יפר את התנאים בהם הוא נתון. עוד לא הגיעה השעה.

מפנה לתסקיר שירות המבחן מיום 20/6/18 לפיו שירות המבחן התרשם ממבקש שנזקק לגבולות מוחשיים ברורים ומכך שהמבקש פועל באופן בלתי צפוי, בהתאם לדחפיו ואף ללא מורא מן החוק.

בהמשך, התרשמו כי ניתן לבחון חלופת מעצר שתספק פיקוח אנושי סמכותי, רציף והדוק ותאפשר הצבת גבולות ברורים לצד מענה לצרכיו הבריאותיים. עוד התרשמו מאדם אשר רכש והפנים דפוסי נהיגה לקויים ונוטה להתנהגות רשלנית ומסכנת בתחום התעבורה, **תוך שגבולות חיצוניים והליכי משפט וענישה אינם מסייעים בהפנמת אפקט הרתעתי** וגבולות ובהגברת הקונפורמיות לאכיפת מערכת החוק בתחום זה.

בתסקיר שהוגש בעניינו, אך 7 ימים אחרי תסקיר זה ומיום 27/6/18, התרשם שמ"ב, כי מעצר המבקש בפיקוח עלול לגרום לקשיים מיותרים בזמינות המבקש ובנוכחותו בטיפולים ובמעקבים הרפואיים וקבעו כי שחרורו לחלופת מעצר אנושית יוכל לצמצם את רמת הסיכון הנשקפת ממנו.

ניכר כי אין הלימה בין התסקיר הראשון על המלצותיו לבין התסקיר השני. אכן התרשמתי כי שמ"ב שם לנגד עיניו את צרכיו של המבקש אולם, על ביהמ"ש לשקול שיקולים רחבים יותר משיקולי הנוחות של המבקש ולבחון בראייה מרחבית את האינטרס הציבורי ואת טובת יתר ציבור משתמשי הדרך.

בימ"ש זה קשוב מאד לצרכיו הרפואיים והאישיים של המבקש ונעתר בחיוב לכל בקשותיו ליציאות לטיפולים רפואיים גם אם מדובר בטיפולים משמרים.

לאחר בחינת מכלול הנתונים ובשלב זה, לא מצאתי מקום להיעתר לבקשה לעיון חוזר.

אני מצטרפת להתרשמות שירות המבחן מיום 20/6/18 וגם אני סבורה כי מדובר במבקש שיכול לפעול באופן בלתי צפוי, בהתאם לדחפיו ואף ללא מורא מן החוק, תוך שגבולות חיצוניים והליכי משפט וענישה אינם מסייעים בהפנמת אפקט הרתעתי עבורו.

ניתנה היום, א' אדר א' תשע"ט, 06 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.